

דבר מנהלת החטיבה: ניצן בן זאב וטורי

אלי ויזל, ניצול שואה וחתן פרס נובל לשלום אמר:
"ההיפך מאהבה אינו שנאה, הוא אדישות. ההיפך מאמנות אינו כיעור, הוא אדישות.
וההיפך מחיים אינו מוות, הוא אדישות."

לפני כ 75 שנים, נערות ונערים בני גילכם נאבקו מאבק הישרדות יומיומי. נגד הרעב והצמא, נגד הקור המקפיא, נגד האכזריות והרצחנות הנאצית, נגד הפחד, נגד השכול והיתמות. כמיליון וחצי מהם לא שרדו אך במאבקם, מצאו רבים מהם את גדולת הנפש ואת תעצומות הלב, ובלב התופת והכאב המציאו אלפי דרכים שונות ומשונות להתנגד לאדישות: להושיט יד לחבר, לשמור פרוסת לחם לאח, לוותר על מעיל מחמם עבור שכן, לשמור על צלם אנוש ועל רוח אדם חופשית וגאה למרות תנאי חיים שלא ראויים לאף יצור חי.

ילדים בגילכם כתבו, ציירו, תיעדו, שרו, שיחקו, רקדו ולמדו גם כאשר בפעולות אלה סיכנו את חייהם. כך, התעקשו לקיים מידה של נורמליות בתוך חיים לא נורמליים. כך שימרו לעצמם מידה פעוטה ונדירה של ילדות בתוך עולם מכוער ומשוגע. ביום המיוחד הזה, אתם העיניים הזוכרות שלהם, אתם הפה הזועק שלהם. אתם, בהיותכם ילדים חופשיים בארץ חופשית, התגשמות החלומות שלהם.

זכות גדולה עבורנו להזכיר כל שנה את הקהילות המפוארות מהן רבים מאתנו הגיעו, ואת הילדים האבודים הללו, שהשאירו לנו מורשת מפוארת ומעוררת כבוד של התגברות, של יצירה ושל ערכים.